

'Gerrymandering'

No ho sé si ho saben els senyors diputats però això que fan al parlament de Catalunya aquests dies es diu Gerrymandering. El nom ve del governador de Massachussets Elbridge Gerry que va ser el primer a dibuixar una circumscripció electoral arbitrària, per a influir en les eleccions.

No ho sé si ho saben els senyors diputats, però això que fan al Parlament de Catalunya aquests dies s'anomena 'gerrymandering'. El nom ve del governador de Massachusetts, Elbridge Gerry, que va ser el primer de dibuixar una circumscripció electoral arbitrària per influir les eleccions. D'això ja fa molt. Era el 1812, quan el governador de la Commonwealth bostoniana va voler canviar el mapa electoral per reunir en un districte els barris que li eren més favorables i assegurar-se una elecció més simple. El resultat era aberrant, en termes geogràfics, però tenia una forma de sargantana (salamander) que va causar sensació. Els diaris van ajuntar 'Gerry' i 'salamander' i el resultat va ser el 'gerrymandering', un vocable i una pràctica que des d'aleshores no ha cessat de créixer. De fet, el gerrymandering s'ha fet servir per a bé i per a mal. Durant la lluita pels drets civils els demòcrates van establir circumscripcions geogràficament increïbles, però que servien per fer més fàcil l'elecció d'un diputat negre o hispano, per exemple. Però, no fa pas tant, el 2002, el 'gerrymandering' republicà de Texas va aixecar una gran polseguera, perquè, per primera vegada en cent trenta anys, els republicans van guanyar en totes les circumscripcions de l'estat, gràcies a un hàbil exercici de geografia política que va pispar quatre escons tradicionalment demòcrates a base de trossejar-los i d'integrar-los a zones clarament republicanes. Que els diputats del Parlament de Catalunya facen projectes d'una nova llei electoral amb demarcacions diferents de l'actual és bo. I és normal que miren de preservar els avantatges polítics que ara tenen. Però jo diria que ho fan de tal manera que es veu que pensen més a guanyar un escó o dos que no a donar sentit a allò que proposen. Haurien de fer cas de l'experiència americana, perquè als EUA han descobert dues coses: primera, que per molt que es modifiqui una circumscripció electoral no s'assegura res. Les coses canvien i en el nostre món canvien molt ràpidament. Un canvi demogràfic o polític pot invalidar allò que semblava inalterable. Diuen els qui les han vistes, per exemple, que les enquestes sobre una possible llista Laporta li donen un resultat excel·lent a l'àrea metropolitana, on ningú no es pensava que el sobiranisme poguera penetrar fàcilment. La segona cosa que han descobert els americans és que, al cap i a la fi, no pots passar la vida canviant el traçat de les fronteres electorals perquè el perjudici infligit al sistema general i l'esgotament electoral acaben afectant uns i altres. En tot cas, espere que es posen d'acord en qualsevol dibuix dels territoris que vulguen perquè hi ha una cosa excel·lent aparellada, que aquesta sí que canviaria del tot el panorama: l'elecció de diputats territorials. Excel·lent, perquè aquests diputats acaben sempre depenent més de la gent que els elegeix que no pas dels aparells dels partits, i això sí que és un canvi notable i interessant. (PD. Si ningú té curiositat per a saber com acaba complicant la vida això del 'gerrymandering', heus ací un mapa del [districte 4 d'Illinois](#) i un d'encara més ridícul del [districte 12 de Nova York](#). No crec que ho puguin superar al Parc de la Ciutadella.)

11 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)